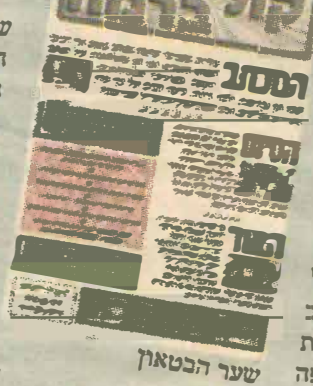

שער הבטאון

שם את מסכת הייסורים העוברת עליהן, וחלקן אף הגיע לגיל מבוגר, ומבוגר מאוד, ועדיין לא מצאו את השידוך המתאים, מפני שלא נמצאה הדירה המתאימה...

"המורות והתלמידות שאלו אותי מה כדאי לעשות בעיניי", אמר הגר"י זילברשטיין, "והדבר היחיד שיכולתי

להשיב להן הוא שאציע את דבריהן המעציבים בפני חמי מרן הגר"ש אלישיב. כאשר נכנסתי אל הקודש פנימה, ושטחתי את כאבן של הבנות, אמר לי מרן: 'הדבר היחיד שאני יכול להציע לבנות אלו, הוא - להתפלל, להתפלל ולהתפלל!'

"כשחזרתי עם תשובת מרן הגר"ש, ומסרתי להן לבנות שכתבו את המכתב, פרצו אלה בבכי, ואמרו: 'כבר יבש פינו מלהתפלל! כל הזמן אנחנו עומדות ומתפללות ומתפללות, והישועה ממאנת לבוא!'

"כמה ימים לאחר שובי ממרן הגר"ש, נכנסתי לביתו של מרן הגר"א"ל שטיינמן, וסיפרתי לו על המכתב ותשובתו של מר"ח, וגם את תשובתן של הבנות שאמרו שפיהן כבר יבש מלהתפלל.

ומה הייתה תגובתו של מורנו הגאון בעל ה'אילת השחר'? 'אם הבנות אומרות שהן מרגישות שהתפללו כבר מספיק, אני רוצה לשאול כמה פעמים הן עמדו בתפילה, וביקשו מהקב"ה שיחוס וירחם עליהן?'

"מרן שליט"א ניגש אל ארון הספרים שבביתו, והוציא נביא מלכים-ב', ופתח שם את פרק ד', שם מסופר על אשת עובדיה הנביא. בפסוק הראשון נאמר: 'ואשה אחת... צעקה אל אלישע לאמר... ואתה ידעת כי עבדך וגו'.

"והנה, אמר לי מרן הגר"א"ל, האם מישהו יודע כמה פעמים צעקה אשת עובדיה אל אלישע? כמה פעמים התחננה לפניו שיושיעה מצרתה? פרט זה מובא בר"ק בשם התרגום יונתן. 265 פעמים צעקה האשה אל אלישע!! דהיינו, אם הייתה צועקת רק 264 פעמים, עדיין לא הייתה נענית!!!"

"נמצאנו למדים, שגם לאחר 264 תפילות וצעקות, אם עדיין לא נענים, צריך להמשיך ולהתפלל בפעם ה-265 (כמניין 'צעקה'), והנה לפתע הכל בא על מקומו בשלום, והנס הגדול מתרחש לנגד העיניים."

"לכן", השיב הגר"י זילברשטיין, "הבנות שלא נושעו עדיין ולא מצאו את זיווגן, צריכות להמשיך להתפלל ולא להתייאש, גם אם התפללו מספר רב מאוד של תפילות. כי אולי בתפילה הבאה נגזר עליהן שתיושענה."

אחת הבעיות החמורות של הדרור בו אנחנו חיים, נעוצה כידוע בעניין ה'שידוכין', והדרישה הבלתי-מובנת המגיעה מצד משפחות הבחורים, התובעות מהצד השני לא פחות ולא יותר מאשר דירה. לא ניכנס עתה אל כל הפרטים בנושא הכל-כך כאוב המעסיק בחודשים האחרונים את גדולי הדרור, שיצאו בקריאה תקיפה נגד התופעה הפסולה ואף הורו לערוך

כנסים בכל רחבי הארץ, בהם משתתפים גדולי ראשי הישיבות, המביעים את דעתם, דעת תורה, הדורשים בכל תוקף לחדול מהדרישה האולטימטיבית לדיוור.

ובכל זאת, ולמרות התהודה המרובה שיש לכנסים ההמוניים ברחבי הארץ, המצב בשטח לא השתנה בהרבה, מסיבה פשוטה. למרות שלאחר האסיפות עם ראשי הישיבות מתבקש הקהל לחתום על טופס-התחייבות לא ללכת עוד בדרך שהייתה נהוגה עד היום, ורוב הקהל אכן חותם על הטופס, בבדיקה מהירה מתברר שרוב-רובם של החותמים והמתחייבים הם הורים ל...בנות, וככאלה בוודאי שיש להם עניין לחתום... אבל חלק גדול מההורים של הבחורים, ממשיכים לעמוד במררים!

בבטאון 'קול ברמה', בטאונה של קריית רמת אלחנן בבני ברק, בעריכתו של הסופר החרדי הרב משה מיכאל צורן, שהופיע בימים אלה, גילה המרא דאתרא הגאון רבי יצחק זילברשטיין, שקיבל לאחרונה מכתב כאוב מאוד שעליו חתומות מורות בסמינר, ובו הן מביעות את הצער הנורא הנגרם לתלמידותיהן בשל הדרישה לדיוור מצד הבחורים הטובים.

המורות מעידות על תלמידותיהן כמי שבכוונו לבנות את בית ישראל, ולהקים את ביתן-שלהן על אדני הטהרה האמיתית, ולשאת את עול התורה של בעליהן במסירות שאין למעלה הימנה, ולכן הן מצונינות לשמוע הצעות-שידוכין של בחורים מצויינים, עמלי תורה ויראי שמים, שאין להם בעולמם מאומה לכד מדף הגמרא.

כרם, דא-עקא, כגלל הדרישה-לדיוור הן נאלצות לעמוד מן הצד ולשמוע הצעות של בחורים לא כל-כך טובים, שהרי הטובים דורשים דירה, 'ואנחנו יודעות שההורים שלנו, שחלק גדול מהם כעצמם אברכים וחובשי ספסלי בתי המדרשות, אין להם כל אפשרות למלא את הדרישה הבלתי-הגינות שהיא בבחינת 'על מנת שאעלה לשמים'."

המכתב, הוסיף הגר"י זילברשטיין ואמר, היה כאוב מאוד, ואפשר היה לראות זאת בכל מילה ומילה שהועלתה על הכתב. הן גוללו